

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 1/2015

ST. PATRICK'S DAY PARTY IN O'MALLEY'S IRISH BAR 17TH MARCH AT 7 P.M.

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	2
Westport	3
Tapahtumakuvia	4
Irlanti kutsuu	6
Drink it up men	8
Pulvis Tauri	10
St. Patrick's Day	11

Liity jäseneksi!
Ohjeet sivulla 11.

KANNEN KUVA

KUVA: TARJA VÄYRYNEN

John Behanin pronssiveistos: Irlannin suuren nälänhädän (1845–50) muistomerkki vuodelta 1997. Taustalla Cruach Phádraig (engl. Croagh Patrick), Irlannin pyhä vuori. Murrisk, Co. Mayo.

PÄÄKIRJOITUS

RAKKAAT YSTÄVÄT,

Kyllä nämä vuodet kuluvat. Viime vuonna juhlittiin seuramme 60-vuotisjuhlaa. Nyt on normalisoiduttu, mutta ei toimintamme ole sen vähäisempää kuin ennen. Tämä lehti ilmestyy neljä kertaa ja Irish Festival in Finland järjestetään 30. kerran ja paljon muuta.

Irlantiin lentäminen helpottuu, kun Finnair pitkästä aikaa aloittaa suorat lennot Dubliniin. Tämä helpottaa melkoisesti matkustamista.

Kannattaa varmaan miettiä järjestämekö peräti jäsenmatkan kuten ennen vanhaan. Sellaisiakin muistellaan tässä numerossa.

Kulttuurivaihto Suomen ja Irlannin välillä on muutenkin vilkasta ja niin pitääkin. Euroopan pienten kansojen kannattaa pitää yhteyttä ja suomalaiset ja irlantilaiset ovat aina tulleet hyvin toimeen keskenään ja niin jatkukoon, ikuisesti!

DEAR FRIENDS,

The years move quickly. Last year we celebrated our 60th Anniversary, but this year we also have a good amount of activities. The Shamrock magazine will come out four times and we are going to arrange 30th Irish Festival in Finland.

Flying to Ireland will be easier as Finnair will start direct flights to Dublin. This will help travelling a lot. We shall think, if we could arrange a trip to our members after many years. There are memories of old trips in this issue.

The cultural exchange between Finland and Ireland is busy and so it should be. Small countries of Europe should work together.

Finnish and Irish have always liked each other's and so it should be forever!

OLLI PELLIKKA

SUOMI-IRLANTI-SEURAN VUOSIKOKOUS 7.3.2015

Tervetuloa kaikki jäsenmaksunsa 2014 asti maksaneet jäsenet seuran vuosikokoukseen
7. maaliskuuta 2015.

Kokous alkaa klo 15.00, paikkana on
O'Malley's Irish Bar, Yrjönkatu 26.
Asialistalla ovat vuosikokousasiat.

WESTPORT

TEKSTI: OLLI PELLIKKA

Seuramme järjesti aikoinaan Irlannin matkoja, jotka olivat kohtalaisen ikimuistoisia. Vuokrasimme aina pikkubussin ja kiersimme ympäri Vihreää saarta. Kusiinamme oli usein legendaarinen levykauppias (Digelius Music) Jussi Aalto, joka valitettavasti ajaa nykyään bussia jossain pilvien yläpuolella.

Yleensä kiersimme viikon ja sen jälkeen olimme toisen viikon Dublinissa. Matkareitit vaihtelivat hieman, mutta joka kesä ajoimme länsirannikolle Galwayhin. Melkein aina kävimme myös Co. Mayon pääkaupungissa Westportissa. Tämä kaunis kaupunki sijaitsee merenlahden rannalla, jonka toisella puolella on Croagh Patrick, Irlannin pyhä vuori. Komea maisema.

Westport on myös ensimmäinen suunnitellun asemakaavan mukaan rakennettu irlantilainen kaupunki. Kaikki aikaisemmat olivat vain syntyneet jollekin paikalle.

Varmaan jo ensimmäisellä vierailulamme löysimme vakituisen majapaikan. Keskellä kaupunkia oli Pat Dunningin pubi jonka ikkunassa luki B & B. Sinne sitten mentiin ja siitä tulikin tuttu paikka.

Pat oli pub-isäntä parhaasta päästä, sosiaalinen ja antelias. Läheskään kaikkia juomia emme itse joutuneet maksamaan, kun isäntä tarjosi ja joi itse melkein samaa tahtia asiakkaiden kanssa.

Rouva, jonka nimen olen unohtanut, oli myös palvelutehtävissä ja tarjosi erinomaista ruokaa.

Pat piti pubia auki niin kauan kuin asiakkaat jaksoivat tiskillä istua. Antelias Pat myös oli ja minulla on edelleen melkoinen kokoelma laseja, vesikannuja, baarimattoja ja ties mitä, jotka kaikki ovat Patin antamia. Rouva myös jonain vuonna ja meille esiteltiin vastasyntynyt vauva!

Kului sitten vuosia ja nämä seuran bussikiertomatkat loppuivat. Westportiin palasin muutama vuosi sitten opastaesani forssalaisia. Tulimme Galwaysta ja olimme matkalla Derryyn. Olin matka-

aikatauluun laittanut tunnin lounaspysähdys Westportissa ihan sen takia, että halusin käydä katsomassa onko Pat yhä hengissä.

Olihan hän hengissä. Tarjosi minulle lounasta ja vasta astioita kerätessä kysyi. "Are you well?" ja olinhan minä.

Maksoin, kiitin ja menin lähellä sijaitsevaan The Chieftains -yhtyeen huilistin

Matt Molloy'n pubiin katsomaan olisiko isäntä paikalla. Ei ollut, mutta kerroin baarimikolle käyneeni Patin pubissa.

Baarimikko vastasi: "He has a new Heart!" Patille oli siis tehty sydämen-siirto.

Palasin bussiin ja jatkoimme matkaa. Jos käytte Westportissa käykää Patilla, ja kertokaa minulta terveisiä!

TAPAHTUMAKUVIA

TEKSTI JA KUVAT: SEPPO NOUSIAINEN

Muusikko ja pastori Markus Asunta sovitti Séan Ó Riadan Céol an Aifrinn (Musiikkia messuun, 1971) suomenkieliseen ehtoollisjumalanpalvelukseen ja suomensi joitakin saman messun lauluja. Messun toimitti yhdessä Helsingin anglikaanisen seurakunnan kirkkoherra Tuomas Mäkipään kanssa Irlannin anglikaanisen kirkon pappi Gary Hastings Galwaysta. Belfastilaissyntyinen Hastings on tullut tunnetuksi puuhuilitina ja sekä tasavaltalaisen että unionistisen musiikkiperinteen tutkijana. Markus Asunta saarnasi yhdessä Gary Hastingsin kanssa.

Messun päätteksi kantoivat Irlannin Suomen suurlähettiläs H.E.Dónal Denham ja Olli Pellikka kulkueen kärjessä ristin ulos kirkosta.

O'Malley'sin kantispikkujouluhin ilmestyi hiukan erikoisempi Tiernapoikaryhmä esittämään vauhdikkaan version tutusta tarinasta.

O'Malley'sin kantispikkujoulujen vieraita.

O'Malley'sin keskiviikkojameissa on ollut runsaasti soittajia ja hieno tunnelma koko talven.

Heli Gåsman huolehti Finnish-Irish Societyn puolesta Irlantilaisen Messun järjestelyistä ja juonsi sujuvasti ohjelman lähes täydessä Agricolan kirkossa.

Irlantilaisen Messun jälkeen kokoontuttiin Kryptan teeiltaan.

O'Malley'sin kantispikkujouluissa musiikista vastasivat jameihin kokoontuneet muusikot.

Seuran retkelle Fazerilaan seuran 10 jäsenen kanssa osallistuivat myös Irlannin Suomen suurlähettiläspari Dónal ja Siobhán Denham.

Messun jälkeen Kryptan teeillä jameissa soittivat Gary Hawkins, Markus Asunta, Ville Karas ja Rauno Junkkari.

IRLANTI KUTSUU

TEKSTI: MATTI SOVIJÄRVI | KUVAT: SEPPO NOUSIAINEN

Se oli aika pienestä kiinni, että ylipäättän-
sä pääsimme perille. Lentokoneemme
oli pudota Itämereen matkalla Kööpen-
haminaan, seuraavan koneen kapteeni
oli ajaa ohi koko Dublinin. Minäkin olin
ehtinyt lennolle vain hikisesti, nukuttuani
lähtöaamuna hyvin, syvään ja pitkään.

Vuosi oli 1970, alkukesä, minä vasta
valkolakkini saanut, matkakumppanini
Hannu jo kokenut maailmanmies, minua
vanhempi, jo vuoden opiskellut. Suun-
nitelmamme oli aukoton ja vedenpitä-
vä. Ensin senaikaisilla ylioppilaslennoilla
Helsingistä Dubliniin ja muutamaa viik-
koa myöhemmin Edinburghista takaisin
kotiin. Nukkumisen piti tapahtua retkei-
lymajoissa ja pääosin tapahtuikin paitsi
pari kertaa.

Se Itämeri. Ensimmäinen lentomme
oli siis Köpikseen aika pienellä potkuri-
koneella, mukana ilmeisen tanskalainen
kuoro ja me. Ei aikaakaan, niin kuorolai-
set kokoontuivat miehissä ja naisissa ko-
neen takaosaan, johtaja johti ja sävelet
soivat, hetken. Koneen kapteeni ilmestyi
ohjaamosta punaisena kuin Tanskan li-
pun nurkat ja huusi. Ja huusi lisää. Kuorolaiset siirtyivät paikoilleen ja kas, kone
kääntyi vertikaalisesta lentoasennos-
ta taas vaakalento, maha alaspäin, ja
matka jatkui. Eihän sitä tuolissa istuen su-
losävelten kyllästävässä, viinintuoksui-
sessa todellisuudessa ollut huomannut
pieniä lentoasennon muutoksia. Kippa-
rilla oli ilmeisti kojelaudassaan keinoho-
risonntti tai sitten hän saattoi vain todeta,
ettei näe sitä aitoa ja oikeaa.

Ei se mennyt lentoretken toinen osa
juuri paremmin. Pohjanmeri oli tosin
vain suupala ja niin oli Englantikin. Yli-
tettiin Irlannin meri ja tultiin Irlannin ylle
ja jatkettiin matkaa. Aina aikaisempina
vuosina yhtiö oli lentänyt Shannoniin,
tuohon Atlantin ylittäjien viimeiseen väli-
laskupaikkaan Irlannin ihanan länsiranni-
kon tuntumassa. Kenttämaksut lienevät
olleet hyvä syy. Kukaan ei kai ollut muis-
tanut sanoa ohjaamoon, että tänä vuon-
na laskeudutaankin Dubliniin – ei, ennen
kuin paikallinen lennonjohto ehti kysyä,

minhin kone on oikein matkalla.

Sitten tultiinkin alas ja tultiin kovaa.
Jos Itämerellä oltiinkin lentää jurnutettu
nokka pystyssä, nyt mentiin keula edellä
vauhdilla alaspäin. Maa jo lähestyi, mut-
ta eihän se lentäjiä pelottanut, tiesivät
koneen jarrujen hyvän kunnon. Kun ken-
tän asfalttipintaan oli metri tai pari, siltä
se tuntui, asento oikaistiin ja kone pu-
dotettiin pyörilleen jyrkästi tömähdyttäen.
Nyt oltiin Irlannissa ja matka oikeastaan
vasta alkanut.

Ensimmäiset fiilikset ensimmäisellä oi-
kealla ulkomaanmatkallani olivat kovin
kaksinaiset. Nyt oltiin Suuressa Maail-
massa, mutta jotenkin tuntui siltä, että
muutaman tunnin lento länteen oli vie-
nyt samalla vuosikymmeniä taaksepäin.
Vielä 1970-luvun alussa Irlanti oli köyhä
maa, kelttitiikerin valtava talousharppaus
ja nokilleen meno oli vielä vuosikym-
menten päässä. Dublinin keskustankin
tuntumassa oli hylättyjä taloja ja raken-
tamattomia tontteja, luetut sanomaleh-
det liehuivat pitkin katuja ja katuojia kuin
käärinpaperit Cream-yhtyeen hitissä.
Ei niitä kukaan roskikseenkaan viitsinyt
laittaa, luettuja lehtiä. Kaikkialla oli toki
kehotuksia, joissa suhtauduttiin litteriin
hyvin kielteisesti, mutta ne kaikuivat kuu-

roille korville tai pikemminkin kuvastui-
vat kiinnostumattomille silmille. Tällaisel-
ta Helsinki varmaan näytti 1930-luvulla,
pian kieltolain purkamisen jälkeen.

Lentokenttäbussin ikkunasta jo näim-
me oikeaa irlantilaista elämää. Tyhjä-
lä tontilla istui iso punatukkainen mies
paitahihassaan, hartiat kyyryssä, ja häntä
takoi päähän pieni punatukkainen nai-
nen, aseenaan yhden tai toisenlainen
astalo. Kyseessä saattoi olla vain kevyt
kysely edellisen illan tapahtumista, ehkä.
Eivät ne iskut miesparan krapulaa yhtään
parantaneet, mutta eipä tuo tainnut olla
tarkoituksaan.

Kaupungin värit olivat harmaita, mut-
ta samalla ihmeen vihreitä, siis kaikkialla
siellä, missä maali pysyi pystypinnassa.
Tuolloin, 45 vuotta sitten, mainokset toi-
nen toisensa kanssa kilpailevine räikeine
valoineen olivat valloittaneet vasta suu-
rimpien kaupunkien, kuten Lontoon tai
New Yorkin seinäpinnat. Dublin oli him-
meä ja harmaa.

Me olimme tulleet, jos ei nyt suureen
maailmaan, niin uudenlaiseen maail-
maan kuitenkin. Pubien ovet olivat kut-
suvasti auki, ulos leijaileva Guinnessin
tuoksu kiehtova. Mutta ensin kämppä
seuraavaksi yöksi, se oli tarkoituksem-

me. Kartta kourassa etsimme ensimmäistä niistä lukuisista retkeilymajoista, joista oli tarkoitus tulla ja tulikin väliaikaisia kohteja meille pelottomille maailman tai ainakin Irlannin-kiertäjille.

Löysimmehän me majamme, mutta iso ongelma tuli vastaan saman tien. Eihän retkeilymajan kasöörskalla ollut antaa takaisin ainoastakaan niistä 20 punnan setelistä, jotka olimme SYPistä ajoissa hankkineet. Maksu ei iso ollut, ei puntaakaan miestä kohden, mutta 20 puntaa oli ison perheen viikon ruokaraha. Siihen aikaan Suomessa valuutta ostettiin pankista, mutta lupa piti saada Suomen Pankista, mikä oli onneksi rutiinia. Lupapaperissa vannoimme hartaasti tuovamme takaisin Suomeen jokaisen ylijääneen pennyn, shillingin ja punnan ja palauttavamme ne takaisin keskuspankin sedille.

- Menkää pubiin vaihtamaan, niillä on rahaa, kasöörska sanoi. Ja me kiltteinä poikina menimme, kun kerran käskettiin.

Ensimmäinen kerta oikeassa, ihmisten paikassa. Pöydät olivat pieniä, täynnä tupakanjälkiä ja oluttahroja, elämää nähneitä. Savu leijaili joka nurkassa, sillä silloin, vanhaan, vaikka ei ehkä niin hyvään aikaan Irlannissa sai polttaa melkein missä vain paitsi rippituolissa. Tuoksut olivat ymmärrettävästi vahvat. Pubin aromimaailman pääroolista kilpailivat maahan läikkyneet olut, seiiniin kuivunut nikotiini, elämää nähneisiin huonekaluihin tarttuneet tuhannet tarinat menetetyistä mahdollisuuksista ja pois-lentäneestä naisesta – Lontooseen, hotelliin töihin ja nyt sillä on mies, lapset ja auto!

Elämää nähneitä olivat myös pubin asiakkaat, nukkavieruihin vaatteisiin ylväästi pukeutuneita nukkavieruja miehiä. Tuskin olimme ehtineet istua alas Guinnessia tuopeissamme, kun pääsimme jo asiantuntijoina mukaan keskusteluun, jossa vertailtiin Euroopan pienten kansakuntien erinomaisia ominaisuuksia. Irlanti ja Suomi olivat ilman muuta veljeskansa-soja, kummallakin itäpuolellaan jättiläiskokoinen hirmuvaltio, joka kaikin tavoin

pyrkii alistamaan pienestä kansasta noussevan korkean kulttuurin ja intoa täynnä olevan itsenäisyyden tunnon.

- Te suomalaiset, teidän tiedätte, milaista on elää hirviön kainalossa.

Myönsimme, elimmehän viidettä vuotta Pysähtyneisyyden Aikaa, joka alkoi Leonid Breshnevin noususta Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen pääsihteeriksi. Tuota ajan nimeä ei tuolloin vielä yleisesti käytetty, edistykseksi sitä kutsuttiin, silloin.

Laajan keskustelumme tähdeksi nousi jo alkuiltapäivästä paljon juoda ehtinyt islantilainen, joka kertoi kohtalostaan sy-

ja kolmas tinapillin. Ja soitto soi. Se soi siihen määrään, että meille tuli kova kiire ehtiä retkeilymajaamme ennen ulkovoien sulkemista iltakymmeneltä. Mutta Irlantiin oli saatu ensi kosketus! Hyvin vakavasti pohdin jo tuolloin samaa ajatusta kuin nytkin, 45 vuoden päästä. Miksi lähteä pois Irlannista, jos sinne on kerran päässyt?

Kohtasimme Irlantia vielä tuolloin väkivaltaisesti kahtia repivän uskontojen ongelman Portmarnockin hyytävän kylmällä hiekkarannalla. Jotenkin sitä tutustui toisiin ihmisiin silloin niin uskomattoman helposti. Muutama irlantilainen nuori

mies keitteli teetä telttakan kaan suojuissa ja pääsimme mukaan nauttimaan sen tuomasta lämmöstä. Meri oli harmaa ja kaunis, mutta ei houkutellut uimaan, oli suoraan sanoen hiton kylmä.

Ratkaisimme ongelman teellä ja vakavalla keskustelulla. Sovimme palaavamme vielä Portmarnockiin, jolloin lopullinen ratkaisu uskontojen välillä ratkaistaisiin jalkapallolla, protestantit vastaan katoliset. Meidän kahden suomalaisen muodostaman joukkueen täydennykseksi kelpaisi palattuamme vielä yksi Church of Englandsin puoliprotestantti, toinen joukkue oli kokokatolisia irkkuja. Ottelu oli oleva pitkä ja kiivas ja päättyi ilmeisesti meidän protestanttien tappioon, koska en muista tulosta.

Erosimme uusista veljistäämme haikein mielin, astuimme junaan ja lähdimme länsirannikolle. Ehdimme

moneen seikkailuun, kävimme Galwaysa ja Clifdenissä. Länsirannikon ihmeisiin ja jalkapallo-ottelun jälkipelieihin palaan tämän kirjoituksen toisessa osassa.

Dublin ja sen pubit tulivat hyvinkin tutuiksi noina päivinä, etenkin Brazen Head, jossa soitto soi, laulu raikui ja Guinness virtasi. Mitä muuta musikaalinen ja janoinen nuori mies vielä saattoi kaivata – paitsi tietysti, mutta minulla oli tyttöystävä Suomessa ja partiopojan asenteet, aina valmiina, tietty, mutta moraalilla kohdallaan. Sitä paitsi olin sen verran ujo, että en uskaltanut lähestyä vieraita neitoja ja tuttuja oli kovin harvassa.

däntäsärkevän detaljikkaasti. Islanti, hänen oma saarensa oli vielä köyhempi ja karumpi eikä olutta ollut koko saarella. Hän oli onnekseen löytänyt uuden kotisaaren, jossa olut virtasi vapaasti. Islannissa meni muuten tuosta kesästä melkein 20 vuotta oluisen vapauden ajan saavuttamiseen. Toivottavasti islantilainen ystävämme pysyi hengissä siihen asti. Niiden oluiden jälkeen emme toisiimme enää nähneet, mutta itsensä Irlantiin pelastaneen miehen autuus ei koskaan unohdu.

Pubissa elämä tiivistyi ja yltyi. Joku kaivoi esiin mandoliinin, toinen viulun

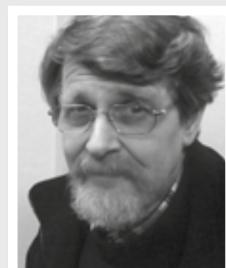
Drink It Up Men

Tätä juomalaulua voi hyvällä syyllä pitää Guinnessin portterin mainoslauluna – tai sitten ei (ks. viimeinen säkeistö). Joka tapauksessa siinä laitetaan alkoholi-pitoisia juomia paremmuusjärjestykseen, jossa kyseinen musta neste sijoittuu parhaimmalle sijalle.

Viimeisessä säkeistössä mainittu lordi Iveagh, Edward Cecil Guinness, oli 1800-luvun loppuvuosikymmeninä Guinnessin panimon omistaja ja lopulta Irlannin rikkain mies.

Laulun jokainen säkeistö päättyy kehotukseen "Drink it up men, it's long after ten". Näin sen takia että Irlannissa – kuten kaikkialla Brittein saarilla – oli pitkään sääntönä, että pubit saivat olla auki iltaisin korkeintaan kello yhteentoista saakka. Kymmenen jälkeen piti siis olla tarkkana, ettei valomerkki päässyt yllättämään.

The Dubliners -yhtye levytti Drink It Up Men -kappaleen v. 1967 albumilleen More of the Hard Stuff, esilaulajana Ciarán Bourke.

KALEVI TOOSI

Irlantilaisten laulujen
harrastaja, kääntäjä ja
esittäjä jo 70-luvun alusta.

DRINK IT UP MEN

(Bill Meek)

*At the pub on the crossroads there's whiskey and beer
There's brandy, strong cognac that's aging for year
But for killing the thirst and for easing the gout
There's nothing at all beats a pint of good stout
Drink it up men, it's long after ten*

*At the pub on the crossroads I first went astray
There I drank enough drink for to fill Galway Bay
Going up in the morning I wore out me shoes
Going up to the cross for the best of good booze
Drink it up men, it's long after ten*

*Some folk o'er the water think bitter is fine
And others they swear by the juice of the vine
But there's nothing that's squeezed from the grape or the hop
Like the black liquidation with the froth on the top
Drink it up men, it's long after ten*

*I've travelled in England, I've travelled in France
At the sound of good music I'll sing or I'll dance
So hear me then mister and pour me one more
If I can't drink it up, then throw me out the door
Drink it up men, it's long after ten*

*It's Guinness's porter that has me this way
For it's sweeter than buttermilk and stronger than tay
But when in the morning I feel kind a rough
Me curse on lord Iveagh who brews the damn stuff
:,: Drink it up men, it's long after ten :,:*

JUOKAAS NYT MIEHET

(Bill Meek / suom. sanat Kalevi Toosi)

*Saa krouvista olutta ja saa viskiä,
on brandya ja konjakkia kypsyyntä.
Vaan jos janoa tapat tai kihtiä hoitelet,
niin stouattia parempaa siihen löydä et,
pannaas nyt ryypäten, on jo yli kymmenen.*

*Tienristeyksen pubissa mä joskus niin join,
että Galwayn lahden sillä täyttää kai voin.
Tienristeykseen aamuisin jo taivalsin,
siinä kenkäni rajoiksi pian kulutin,
pannaas nyt ryypäten, on jo yli kymmenen.*

*Jonkun mielestä bitteri hienoa on,
taas toiset ne vannoo, viini on verraton.
Paras tuotteista humalan tai rypäleen
silti tää musta neste vain on vaahtoineen,
pannaas nyt ryypäten, on jo yli kymmenen.*

*Olen kiertänyt Englannin, Ranskankin maan.
Hyvä soitanta saa minut laulelemaan.
Siis kuulkaahan, mulle viel' yks' kaatakaa,
jos en juotua saa, minut ulos viskatkaa,
pannaas nyt ryypäten, on jo yli kymmenen.*

*Minut Guinnessin portteri valtaansa saa,
teetä väkevämpää, kurnupiimää makeempaa.
Mutta aamulla kiroon lordi Iveagh'n mä,
hiton aine tuo panimossaan on tehtyä,
:,: pannaas nyt ryypäten, on jo yli kymmenen. :,:*

A great celebration all round

ST PATRICK'S DAY 17TH MARCH

St Patrick's Day on irlantilaisten kansallinen juhla-
päivä ja maailman suurin ravintolatapahtuma.

PLEASE ENJOY GUINNESS RESPONSIBLY GO TO WWW.DRINKIQ.COM. THE GUINNESS WORD AND ASSOCIATED LOGOS ARE TRADE MARKS. © GUINNESS & CO 2015.

#jointhecrowd

AROUND THE FIRE AT THE CLUB

IT WAS VALENTINES DAY and I was just sitting in Dirty Dans listening to the musicians and songwriters playing a few "come all yours" when the thought occurred to my creative mind; "why not do a few poems from Yeats, he's been dead long enough?" Slugger Magee who was sitting next to me heard me mumbling to myself (my creative mind tends to talk out loud when I've had a drink or two) and says he in his wheezy voice "Get up there now and give us a blast!" Well, to cut a long story short I found myself up there reciting the love poems of Yeats to the populace...when the applause had died down and the musicians had 'taken it away' with 'The Fiddler of Dooney,' a beautiful lady came up to me and told me I was "marvellous and that the poems were good too" "Be dammed, but I'm going to do a show on Yeats's pomes and no mistake," I says to meself and here it is...

"AROUND THE FIRE AT THE CLUB"

The entertainment based on the life and poetry of W.B. Yeats performed by Irish actor Frank Boyle. It is primarily a recital of Yeats poetry from his early years to the close of his

life. The show endeavours to illustrate the major themes and passions in his poetry and life. 'Around the fire at the club' is the first part of a two-part project and deals primarily with Yeats early life up until 1916-1919. The second part 'Cast a cold eye' deals mainly with the later period and his poems from 'A Vision' until his final days.

WILLIAM BUTLER YEATS was born in Dublin in the year 1865 and died in France in 1939. Across this time, he became a Colossus of Irish literature and public life. He was intensely involved in the Irish literary Revival, the foundation of The Abbey National Theatre, a Senator of the new Irish Free State and was awarded the Nobel Prize for literature. He struggled with belief all his life. A struggle for freedom of spirit, of intellect and of race. The battle with the self was constant. The subjective and the objective man were at odds with one another, his intuition and his reason, likewise.

HIS DEEP REFLECTIONS on the 1916 Rising and the founding of the Irish Free State to Philosophical visions of man's state

and purpose, delved deep into his own and the Irish psyche and still resonates in the minds, hearts and dreams of Ireland today. His poetry reflects his life's struggles – from the mysterious and lofty things of bardic eloquence to unrequited love for Maude Gonne (his Cathleen Ni Houlihan) and the practical and direct speech of a 'sixty year old smiling public man'. From the spiritual and visionary to the reflections of a man appalled with the prospect of old age and death he was always alive, always changing, always searching for a 'Unity of Being'. His body was repatriated from France in 1948 after the war. He was buried in Drumcliff Churchyard in Sligo 'under bare Ben Bulbin's head'. The region associated with his noble ancestors and the development of his boyhood imagination.

SO, AS THE FELLAH SAYS "I will arise and go now". As far as I know, the first performance, by public demand, will be in Arkadia Bookshop on April the 7th to celebrate the birth of our greatest poet 150 years ago. If anybody out there can steer me to other gigs please let me know... 'Have poems will travel.'

LIITY FINNISH-IRISH SOCIETY RY:N JÄSENEKSI!

JOS HALUAT liittyä jäseneksi, maksa jäsenmaksu tilillemme ja lähetä nimesi ja osoitteesi osoitteeseen info@finnish-irish.fi tai soita numeroon 09 7539 808. Jäsenmaksu on 22 € ensimmäiseltä ja 7 € seuraavilta saman talouden jäseniltä. Maksa se tilillemme **Nordea FI81 2001 1800 0192 29**. Merkitse viestiin "Jäsenmaksu 2015" ja maksaneiden nimet ja osoitteet, jos mahtuu.

Jäsenetuina saat Shamrock-lehden neljä kertaa vuodessa, jäsenkirjeen, sähköpostitiedotteemme, alennuksia seuran järjestämien tilaisuuksien (kurssit, luennot) osallistumismaksuista ja konserttien pääsylipuista.

JOIN FINNISH-IRISH SOCIETY RY

IF YOU WANT TO join Finnish-Irish Society ry, please send your name and address to info@finnish-irish.fi or phone to 09 7539 808. The membership fee is 22 € for the first and 7 € for the following members of the family. Please pay it to our account **Nordea FI81 2001 1800 0192 29**. Please write to messages (Viesti) "Membership fee 2015" and the names of the members paid, with address, if you can fit it.

With the membership fee you will get four issues of our magazine Shamrock, newsletters, email-newsletters, reductions of the tickets to the events arranged by Finnish-Irish Society and concert tickets.

ST. PATRICK'S DAY

St. Patrick's Day -juhlat pidetään perinteiseen tapaan O'Malley's Irish Barissa, Yrjönkatu 26, 00100 Helsinki, tiistaina 17. maaliskuuta kello 19.00 alkaen. Musiikkia soittaa Shannua ja ohjelmassa on lisäksi arpajaiset loistavine palkintoineen. Vapaa pääsy. Tätä ei kannata missata!

The Traditional St. Patrick's Day Party will be held again in O'Malley's Irish Bar, Yrjönkatu 26, 00100 Helsinki on Tuesday 17th March at 7 p.m. Music will be performed by Shannua and there will be a Raffle with great prizes. Free Entrance, don't miss it!

Fleminginkatu 19 B 57
00500 Helsinki
Puh./Tel. 09 753 9808
Fax 09 726 0012
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
E-mail: info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

SHAMROCK

Päätoimittaja/
Editor-in-Chief
Olli Pellikka
Toimittussihtööri
Seppo Nousiainen
Ilmoitusasiat
Olli Pellikka, 09 753 9808

Ulkoasu, taitto- ja painopaikka

Elena Räsänen,
Offsetpaino L. Tuovinen Ky
www.tuovinen.eu
ISSN 0783-6775

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä
Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29
40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10
70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Kaustinen

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7
90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1
26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7
33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Kari Heikkinen
www.finnish-irish-turku.net

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA 2015/ COMMITTEE 2015

Puheenjohtaja/Chairperson
Paula Uitto
**Varapuheenjohtaja/
Vice-chairman**
Seppo Nousiainen
Jäsenet/Members
Raija Anttila
Tea Byholm
Heli Gäsman
Kai Hinkkanen
Erkki Kiviluoto
Maarit Multamäki
Tero Niini
Tarja Väyrynen

TORNI

Live Spring 2015

17.03. Shannúa

21.03. Echo & Cane

11.04. Red Hill Rats

18.04. The Green Cottage

30.04. Bulletproof

16.05. Isara

Varaamme oikeuden muutoksiin

We are Open:
Mon - Tue 17-24
Wed - Thu 16-24
Fri 16-02
Sat 14-02

Kitchen is Open:
Mon - Sat 17-22

www.raflaamo.fi/helsinki/pub-omalleys
www.facebook.com/omalleystorni